

DUCPETIAUX, Edouard, journalist, politicus (Brussel 29 juni 1804 - Brussel 21 juli 1868).

Werd tijdens het Hollands regime herhaaldelijk veroordeeld, o.m. wegens medewerking aan *Le Courrier des Pays-Bas*, waarin hij sociale en juridische problemen behandelde. Hij speelde een belangrijke rol in de omwenteling van 1830, maar werd niet gekozen voor het Congres en verliet toen de actieve politiek. Was van 1831 tot '61 inspecteur-generaal voor het gevangeniswezen. Hij publiceerde enquêtes, zoals *De l'Etat de l'instruction primaire et populaire en Belgique* (1838), waarin hij aantoonde hoe slecht het met volksonderwijs en -opvoeding in ons land gesteld was, en *Exposé sur la question de la misère et du paupérisme en Belgique et spécialement dans les Flandres* (1847), dat zeer rijk is aan gegevens over armoede en ellende in Vlaanderen omstreeks het midden der 19e eeuw, echter betwistbaar wat zijn ontleding van de oorzaken van die toestanden betreft en vooral inzake de middelen die hij voorstelt om er een eind aan te maken (volksopvoeding en inzonderheid studie van het Frans op de volksschool). In 1857 brak Ducpétiaux met de liberale partij. Hij speelde een belangrijke rol in de oprichting van de katholieke partij in ons land, als organisator van de katholieke congressen van 1863, '64 en '67, als bestuurder van de *Journal de Bruxelles* en als stichter van de *Revue Générale*.

LITERATUUR: E. Rubbens, *Ed. Ducpétiaux*, 2 dln. (1929-'34); - R. Aubert, *Ducpétiaux, Antoine-Edouard*, in *Biographie Nationale*, XXXII (1964).

MARCEL DENECKERE